

N:o 7.

Ankom till Riksd. kansli den 4 februari 1888, kl. 11 f. m.

Lagutskottets utlåtande, i anledning af Kongl. Maj:ts proposition angående ändring af gällande stadganden till förekommande af öfverdrifven afverkning å ungskog inom Vesterbottens och Norrbottens län.

Kongl. Maj:t har den 31 december sistlidna år till Riksdagen af-låtit en så lydande proposition:

På sätt bilagda statsrådsprotokoll öfver finansärenden utvisar, har Kongl. Maj:t funnit vissa ändringar påkallade i de genom kongl. förordningarne den 29 september 1874 och den 23 juni 1882 meddelade stadganden till förekommande af öfverdrifven afverkning å ungskog i de delar af Vesterbottens och Norrbottens län, hvilka icke höra till lappmarken; och då, i sammanhang med de sålunda ifrågasatta ändringarne, gällande stadganden uti ifrågavarande hänseende synts Kongl. Maj:t lämpligen böra i en författning sammanföras, vill Kongl. Maj:t, med åberopande af nämnda statsrådsprotokoll, föreslå Riksdagen att, till efterrättelse inom de delar af Vesterbottens och Norrbottens län, som ej höra till lappmarken, räknadt från den dag, Kongl. Maj:t bestämmer, för sin del antaga följande förslag till

Förordning

angående åtgärder till förekommande af öfverdrifven afverkning å ungskog inom Vesterbottens och Norrbottens län.

§ 1.

Barrträd, som, efter hvad här nedan i § 2 sägs, är att anse såsom undermåligt, må icke i form af rundt, biladt eller sågadt virke,

till in- eller utländsk ort skeppas eller i fartyg inlastas eller vid lastageplats till inlastning uppläggas och ej heller till plank, bräder eller annat dylikt försågas eller intagas inom såginrättning, i sågränna eller inom område, som begagnas till sågplats eller sågbacke vid såginrättning af hvad beskaffenhet som helst, allt vid påföljd att virket tages i beslag och dömes förbrutet, så framt icke, på sätt i § 3 stadgas, vederbörligt tillstånd är gifvet till trädets afverkning för skeppning eller sågning. Dock vare hemmansegare eller åbo ej förment att, äfven utan sådant tillstånd, af hemmanets skog, till oundgängligt husbehof, låta vid gården såga och använda undermåligt virke.

§ 2.

Mom. 1. Såsom undermåligt anses träd, som afverkadt ej håller i genomskärning minst 21 centimeter på ett afstånd af 4,75 meter från storändan. Vid sagde mått får ej barken inberäknas.

Mom. 2. Af träd, som lemnar mer än en sågstock, må trädets öfre del eller toppstocken ej hänföras till undermåligt virke och såsom sådant tagas i beslag, der det tydligen visar sig eller ådagaläggas, att det virke är taget af träd, som ej är undermåligt, eller af träd, som är med vederbörligt tillstånd för skeppning eller sågning afverkadt.

Mom. 3. Sparre, som är bilad så, att ursprungliga tjockleken vid 4,75 meters längd ej kan utrönas, skall, för att icke anses undermålig, hålla i omkrets, vid sagda längd från storändan, minst 59 centimeter, i fall sparren är bilad till skarp kant, men eljest minst 62 centimeter, samt i förhållande derefter, om längden är mindre.

Mom. 4. I afseende på virke, som redan är sågadt, då det anträffas, skall hvad ofvan är stadgadt ega tillämpning endast i fall lagligen styrkas kan, att varan tillkommit af träd, som är undermåligt och till hvars afverkande för sågning eller skeppning ej meddelats vederbörligt tillstånd.

§ 3.

Mom. 1. Är skog af beskaffenhet, att för dess ordentliga skötsel och vård fordras afverkning af undermåligt virke, må egare, som vill låta det virke skeppas eller sågas, anmäla sig hos vederbörande revirförvaltare, hvilken åligger verkställa den undersökning af skogen, som af omständigheterna påkallas. Finnes dervid slik afverkning vara med grunderna för en god skogshushållning öfverensstämmande, då må, der ej laga hinder eljest möter, tillstånd af förrättningsmannen gifvas till

afverkning för skeppning eller sågning; dock att träd, som vid storändan håller 15 centimeter eller mera i genomskärning, ej må afföras, innan det genom förrättningsmannens försorg blifvit med kronomärke stämpladt. Vill egaren sig till säkerhet hafva virke jemväl af mindre dimensioner stämpladt, vare dertill berättigad.

Mom. 2. Varder sådan förrättning begärd före den 1 juni, skall, der så ske kan och skogsegaren det äskar, undersökningen och utstämplingen företagas i sammanhang med de utsyningsförrättningar å kronans skogar, som under året förekomma. Verkställes förrättningen i sådan ordning, åligger det revirförvaltaren att, om möjligt, vid förrättningens slut eller i annat fall genast efter det alla utsyningsförrättningar under året inom socknen böra vara afslutade, tillställa sökan den eller dess ombud mot bevis men utan lösen skriftligt instrument öfver utsyningen. Företages förrättningen särskildt, bör syneinstrumentet aflemnas, innan förrättningsmannen från stället afreser. Under rättelse om tiden, inom hvilken besvär böra vara kos kongl. domänstyrelsen ingifna, för att kunna till pröfning upptagas, skall i syneinstrumentet meddelas.

Mom 3. Angående undermåligt virke, som till följd af föreläggande vid laga skifte varder afverkad, skall, der egaren vill låta det virke skeppas eller sågas, gälla i tillämpliga delar hvad här ofvan är stadgadt.

Mom. 4. Vill jordegare för skogsmarks uppodling till åker eller äng fälla skog med rätt att för skeppning eller sågning annorledes än för husbehof använda det undermåliga virke, som för ändamålet behöfver afverkas, görer derom anmälan hos vederbörande revirförvaltare, hvilken det åligger att, så snart sådant i sammanhang med de årliga utsyningsförrättningarne å kronans skogar lämpligen kan ske, å den uppgifna odlingsmarken anställa besigtning till utrönande af dess läge, storlek, beskaffenhet och tjenlighet till odling samt derefter till Kongl. Maj:ts befallningshafvande i länet insända besigtningssinstrument med uppgift å den tid, som anses för odlingens fullbordande erforderlig, jemte det yttrande i öfrigt, hvartill besigtningen kan föranleda. Önskar jordegare att, utan afbidande af dylik utsyningsförrättning, vinna handläggning af ärendet, ege han antingen för besigtning af marken påkalla skyndsamt åtgärd af vederbörande revirförvaltare eller kronobetjent, hvarefter denne med ärendet vidare förfar i den ordning ofvan stadgas, eller ock låta odlingsmarken besigtigas af två trovärdige män samt insända deras öfver besigtningen afgifna intyg jemte ansökning i ärendet till endera af nämnde tjenstemän, som har att

med eget yttrande befordra ansökningen till Kongl. Maj:ts befallningshafvandes pröfning.

Finner Kongl. Maj:ts befallningshafvande det tillämnade odlingsföretaget vara af beskaffenhet, att afverkning af undermåligt virke för skeppning eller sågning bör medgifvas, meddele Kongl. Maj:ts befallningshafvande dertill tillstånd med utsättande af viss tid, inom hvilken vid vite, som Kongl. Maj:ts befallningshafvande eger bestämma, odlingen skall vara fullbordad; skolande underrättelse om Kongl. Maj:ts befallningshafvandes beslut i ärendet meddelas revirförvaltaren för jordegarens förständigande. Beträffande stämpling af virke, till hvars afverkning tillstånd sålunda erhållits, förhålls på sätt i mom. 1 och 2 af denna § stadgas.

§ 4.

Undermåligt ostämplat virke är ej underkastadt beslag, såvida tydligen visar sig eller styrkes, att afverkningen skett innan förbud för skeppning och sågning af sådant virke varit för orten stadgad; och skall sådant virke i den ordning, här ofvan sägs, med kronomärke förses, der egaren till sin säkerhet det äskar.

§ 5.

Jordegare vare ej pliktig att för utsyning eller stämpling, hvarom i §§ 3 eller 4 sägs, vidkännas annan kostnad än godtgörelse till förrättningsmannen för den tid förrättningen å stället upptager, i hvilket afseende jordegaren skall erlagga såsom arfvode för hvarje dag 5 kronor äfvensom förse förrättningsmannen med kost och husrum eller gifva ersättning derför.

Dylik utsyning eller stämpling å skog, indelad till ordnad hushållning enligt plan, som blifvit af domänstyrelsen eller förra skogsstyrelsen godkänd, verkställs utan kostnad för jordegaren, der tjensteåtgärden afser virke, som enligt planen är bestämdt att afverkas.

För sådan af skogstjensteman eller kronobetjent verkställd besigtning, hvarom i § 3 mom. 4 förmåles, åligger det jordegaren att till förrättningsmannen utgifva godtgörelse, som utgår till skogstjensteman, när han verkställt förrättningen i samband med årsutsyningen å kronans skogar, med dagtraktamente enligt gällande resereglemente under den tid förrättningen varar, men eljest med reseersättning och dagtraktamente enligt samma reglemente.

§ 6.

Rätt att i beslag taga virke, som bör anses förbrutet, tillkomme allmän åklagare, tjenstemän och betjente vid skogsstaten samt tullstatens tjenstemän, desse sistnämnde inom hamn och lastageplats; men rättighet att utföra åtal i sådana mål ege endast allmän åklagare och jägeribetjening, på sätt gällande författningar stadga, skolande förty tulltjensteman, som gjort beslag, derom göra anmälan hos allmän åklagare eller jägeritjensteman.

§ 7.

Medel, som inflyta genom försäljning af virke, som enligt denna författning är beslag underkastadt, fördelas sålunda, att en tredjedel tillfaller kronan och två tredjedelar åklagaren; dock att, derest annan behörig person verkställt beslaget, denne skall af åklagareandelen undfå hälften.

Denna proposition har af båda kamrarne öfverlemnats till lagutskottet; och får utskottet på de skäl, som i bilagorna till densamma finnas anförda, hemställa,

att propositionen må af Riksdagen antagas.

Stockholm den 4 februari 1888.

På lagutskottets vägnar:

AXEL BERGSTRÖM.
